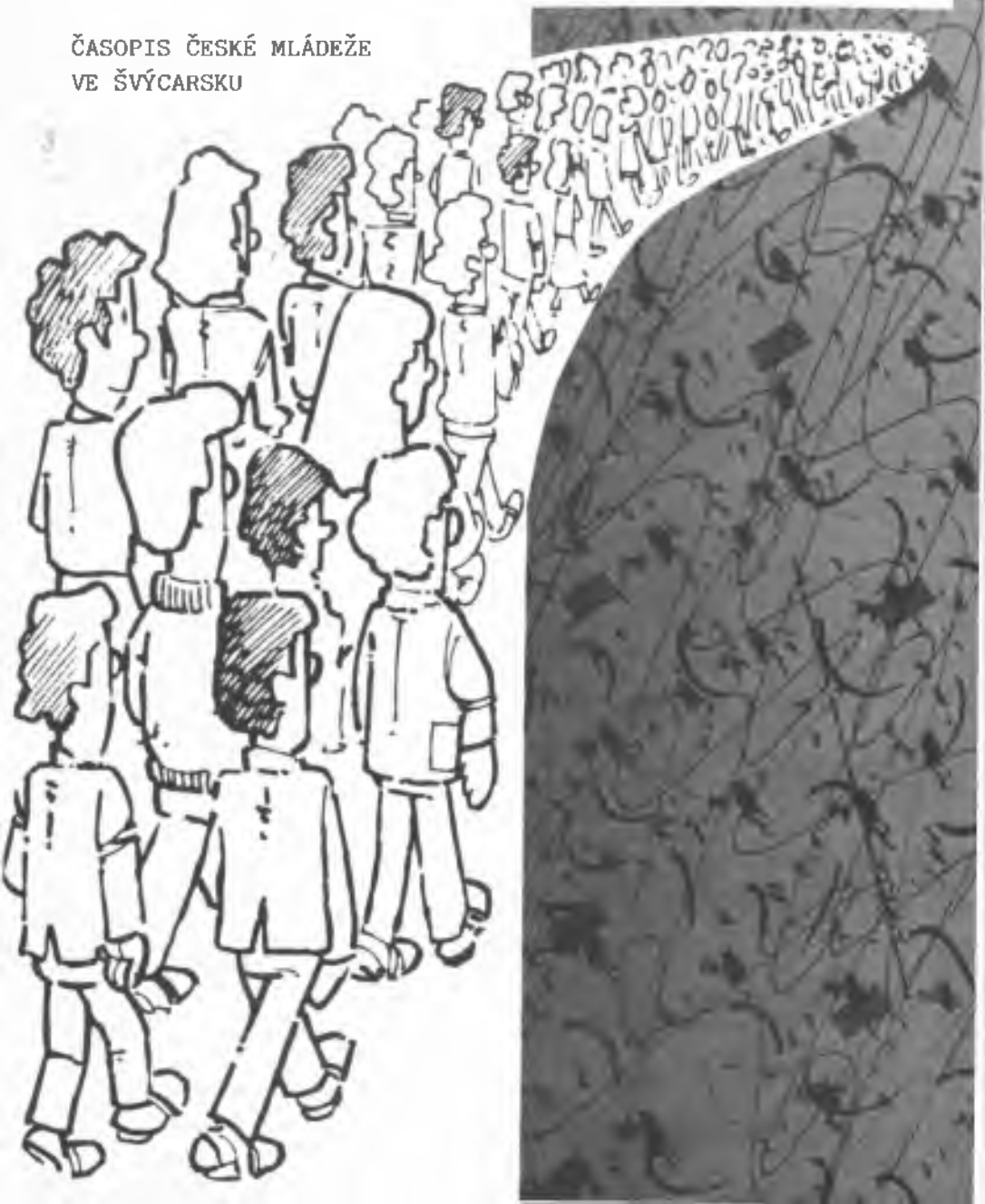

SPUNTM.

ČASOPIS ČESKÉ MLÁDEŽE
VE ŠVÝCARSKU

K titulnímu obrazu:

Lidi, lidi, kam to
jdete????????????????

Jenom mrtvé ryby plavou s proudem.

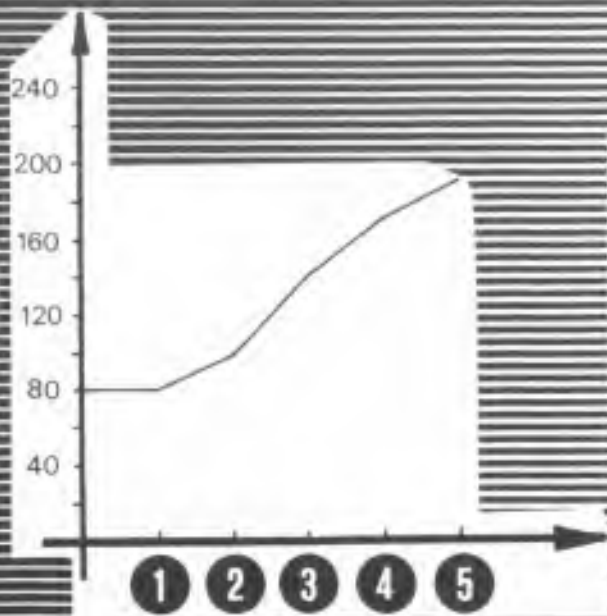
ŠPUNT M. INTERN

1 ROK

ŠPUNT M.

STATISTIKA

- pět vydání
- jedno INFO
- 130 čísel do Švýcarska
- 50 čísel do ciziny (do devíti zemí)
- Čtenáři ve věku od 9 až do ..roků

vydaná čísla

-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO

6.9

Začaly taneční hodiny ve Winterthuru.
Přiřď se také něco naučit!

25.9

Schůzka mládeže v klubovně v Curychu
v 18,30 hod.

5.-17.

Podzimní tábor pro děti
ve Svatém Martině v Tyrolích.

10.

25.10

Oslava pro tanečnky ve Winterthuru!
Infos ještě přijdou!

28.9

Svatováclavská bohoslužba na
Schwägalpu pod Säntisem.

26.12

2.1

Duchovní obnova a setkání ve Sva-
tém Martině.

KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO

BÁSNĚ

našich čtenářů

Jak jsem viděla ŠPUNTa ve schránce ležet,
nemohla jsem se smíchy udržet.
Když si vzpomenu na ty vážné stránky
a na články samého rozhovoru,
poznala jsem,
že tam nechybí i dávka humoru.
A po té malé chvále, chci jenom říci:
-Dělejte tak se ŠPUNTem dále!

(ANDREA)

Špunt náš, Špuntík, Špuntiček
je jak milý človíček.
Obveselí a rozesměje
i když třeba venku leje.
Vždycky nás velmi potěší,
problémi mnohé vyřeší.

(EVIČKA)

Lidské Osudy

• V srpnu – nevím přesně, který den – 1954 zarachotil řetěz cely v Bartolomějské ulici v Praze a po otevření dveří vstoupila malá postavička se zavázanýma očima a s koňskou houní v rukou. Tři jsme stály v pozoru. Když dozněl povel: Sundejte ten hadr! (ručník na očích) – spatřily jsme hezké děvčátko, dosud neplnoleté. Jmenovala se Pavlinka. Slabý úsměv a jiskrné oči nás pohladily, ale srdce zabolelo. Co toto dítě mohlo udělat, že bylo přivedeno do míst, na něž se nerado vzpomíná? Nemluvalo, protože bylo celodenním výslechem vyčerpáno. Ve stručnosti jsme Pavlinku informovaly o kázeňském řádu – a o všem, s čím se může setkat v tomto nehostiném domě. Druhého dne ráno byla opět volána k výslechu. Statečně si v cele zavázala oči a nastoupila klikatou cestu dlouhými chodbami, několika schodišti, až se octla ve vyšetřovací místnosti. Byla tam celé dopoledne.

Nevím, čím to bylo, že jsem získala její důvěru a že se mi svěřila. Obviňují jí z něčeho, co vůbec není pravda. Dověděla jsem se, že je skautka a že ve výročí smrti svazového vedoucího Svojsíka byla ještě s několika skauty ozdobit jeho hrob. Bylo to nazváno provokací. To však nestačilo, neboť to nebyl dost vhodný argument k odsouzení několika nezletilých hochů a děvčat. Obvinění šlo tak daleko, že mluvilo o kladení »rozbušek« na určitých místech a o jiných, naprosto vylhaných akcích. To Pavlinka statečně odmítala.

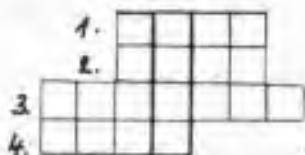
Bylo to děvče s vysokou inteligencí. Mamince-vdově nesměla napsat, kde je a co s ní je – teprve až bude mluvit »pravdu«. Po mém soudním procesu jsme se rozešly. Ale po roce jsme se opět shledaly v nápravném zařízení. Jaké to bylo pro mne překvapení – myslela jsem, že je dávno doma. Byla odsouzena na dva roky, které si do posledního dne odseděla! Od té doby o ní nevím. Jen na ni vzpomínám. (Zřekla se svého přídelu pro mladistvé: tři kostky cukru, rajče a vajíčko – to dostávala dvakrát týdně). •

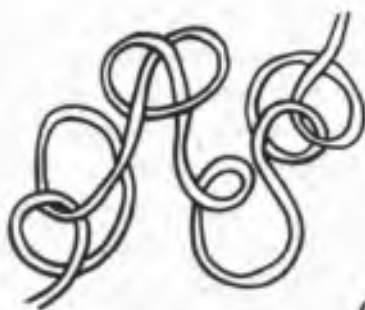
Jiří Lederec

???

1. Žmrzlá voda
2. Dům v zahradě
3. Velký západoevropský stát
4. Má to šupiny

Kolik uzlů vznikne, když zatáhneš na obou koncích?

Kde je rybář??

KTERÉ
DVE
BUDOVY
JSOU
STEJNÉ ?

I vstoupil chuligán do chrámu. Jen tak. Loudal se ulicí a všiml si otevřených dveří kostela. Jakoby ho přitahovaly. A on se nebránil. Vešel.

Mají to tu pěkné - pomyslí si. ještě jsem tu nebyl. Je tu teplo, aspoň se chvilku ohřeji. Usadil se v poslední lavici, pohodil světlou hřívou, která mu padala na ramena. Rozepnul si bundu a prohlížel si interiér. Přitom mu najednou začaly vířit hlavou myšlenky. Jedna za druhou. Sem chodí babička - a modlí se. A já vlastně nevím, co to je. Někdy mluví o Pánu Bohu, ale já toho pána neznám. Nikdy jsem ho neviděl. Kdybych ho někdy potkal, řekl bych mu něco... ale, jak se vlastně oslovuje? V práci jsem zvyklý říkat partákům nebo vedoucím "soudruhu", ale tady, tady by se to myslím nehodilo. Řeknu mu jednoduše: pane. Tedy: pane, já bych tě rád poznal osobně! Když o tobě babička vždy mluví s velkou úctou, musíš přece někde být. Ale kde? Rád bych se ti představil, abys věděl, že vím, co se sluší a patří. Já su chuligán Čenda. Tak mi říkají v práci. Ty bys asi pane řekl: těší mne. Co tě ke mně přivádí? Já na to: nevím přesně co, ale všechno se mi nějak protiví a stále něco hledám. Mám rád zvířata, psy, taky koně. Koně rád vidím. V přírodě se líbí brouci, motýli; však mám doma malou sbírku brouků na špendlících a

a u každého nalepenou ceduličku se jménem.

Ale lidi... lidi jsou mi protivní. Víš pane... tu chuligán pocítil příjemnou důvěrnost tohoto tykání... já dělám na stavbě pomocného dělníka. Ničím jsem se nevyučil. Když jsem vyšel ze školy, na všechno jsem kašlal. Tenkrát od nás odešel táta a zoufalé mámy mi bylo líto ...

A svět se mi zhnusil. Hnusí se mi vlastně dosud.

A v práci - strašná otrava! Nepředřu se, to je pravda, ale ti ostatní se taky nenadřou, jsou zvyklí na své pomaličké tempo.. chodí jako roboti... tak mi to připadá, když se na ně dívám. A žádného kamaráda jsem v partě nenašel. Mluví se pořád dokola o ničem: kde mají dobře chlazené pivo, kde dobrý buřt, a kolik si kdo vydělá na fuškách... taky se mluví o ženských... dobře, že to neslyšíš, pane, je to takový hnus a bahno, že já se žen málem bojím! A vůbec se na stavbě mluví hrubě. Mně taky někdy vyletí z huby škaredý slovo, to se přiznám, ale pak si řeknu, že bych ty sprostáky neměl napodobovat.

Tak jsem ti toho, pane napovídal... víš... a zjara mám jít na vojnu. Je mi dvacet. Dali mi odklad, protože měli v dokladech záznam, že jsem se dvakrát léčil jako narkoman. Ale i ty drogy jsou mi odporné. Možná, že na vojně bude nějaká změna, snad tam najdu nějakého kamaráda, se kterým bych si trochu rozuměl.

Hm. Už jsem se tu ohřál - musím jít. Slíbil jsem babičce, že jí nanosím uhlí. Chuděrka, nemůže už na nohy. A taky jí nasekám kámkám dříví. A třeba jí půjdu i nakoupit. Vždycky mi vnutí deset nebo dvacet korun a já to vezmu, abych ji neurazil. - Jenže posledně jsem nevezl nic. A když jsem odcházel, cítil jsem se náramně dobře! Já to pane, nemůžu povědět jak, ale zkrátka, bylo mi fajn! Škoda, že člověk nemůže dělat zadarmo. Bez peněz. Třeba by mi bylo pořád dobře. No tak vidíš, pane, já nejsou tak špatnej jak vypadám. Jsem chuligán, ale myslím si, že patřím k těm dobrým chuligánům - snad!

No, máš to tady, Pane, pěkně zařízeno... a já se u tebe někdy zase zastavím... zatím - ahoj!

Ozvěna vracela AD HONOREM JEZU - a tak se chuligán vracel domů ospravedlněn.

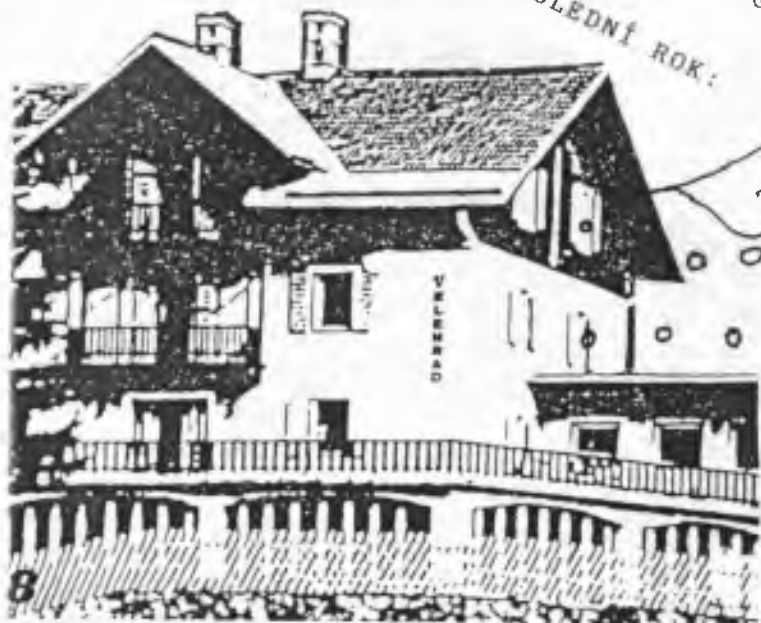

OD **6.-17. 10**
SE KONÁ JAKO KAŽDÝ ROK
ČESKÝ TÁBOR PRO
MLÁDEŽ VE

盪舞舛

POSLEDNÍ ROK!

V HEZKÉM ÚDOLÍ
GSIES V TYROLÍCI

To bylo hezké, viď?

Přijedeš také?
Jistě.

Cože ??? Tábor?

HRY

MUZIKA

ACTION

ZÁBAVA

ZPĚV

PŘÍRODA

TANEC

DOBRÁ NÁLADA

UŽ JE ČAS ABYCH
SE JÁ RYCHLE TAKY
PŘIHLÁSIL.

Příští rok jistě zase
sem přijedu, on také.

Ona se mi líbila.
Třeba přijede zase sem.

propadlý omamným jedům

A si před rokem se lidé poprvé vážně zabývali otázkou, jestli by to nebylo lepší dávat člověku propadlému omamným jedům heroin zdarma. Takový člověk už se stejně nedá zachránit, a on by si heroin, když ne legálně pod dozorem lékaře, tak každopádně ilegálně na černém trhu, obstaral. A to škodí hospodářství. Proč by se mělo lidem propadlým drogám ztěžovat život, když to mají už dost těžké?

Když by se každého člověka propadlého drogám dalo pod dozor doktora, který by mu vstříkoval injekce s heroinem, dostali bychom aspoň přehled přes tento problém. Aids by se už špatnou sterilizací jehel neroznášel, a tím by se i jeden z hlavních pramenů této nemoci odstranil. Kriminalita by klesla, protože už nikdo by se nemusel dostávat ilegálně k penězům na heroin. Černý trh této drogy by zkrachoval, neboť legálně vyrobený heroin není tak předražený výdaji za transport přes hranice a překupnictvím.

Co by se ale dělo za delší dobu? Nemuselo by se pak konsekvantně taky alkoholikům a kuřákům financovat alkohol a cigarety, protože také oni jsou propadli omamným jedům? Následky by byly katastrofální, neboť každý propadlý heroinu by měl k tomuto prostředku otevřenou cestu. Mnoho mladých lidí by se teď dalo lépe svést ke konzumu heroinu, protože když s tím už nebudou moci pokončit, nebudou mít žádné potíže si obstarat další heroin. To vše by stálo mnoho peněz, a úspěch by nebyl žádný, neboť tím, že se už nemocným lidem dále dává tuto drogu se jim jen ještě více škodí. A to vše bychom my podporovali a financovali. Za tyto prostředky se má udělat něco, co těmto lidem na delší dobu pomůže, jako např. zdravotní ústav pro lidi propadlým omamným jedům. Jak ale se da zastavit černý trh úplně? Jak můžeme ochránit dnešní mládež nebo i sebe sami od drog? Jak se člověk vůbec může dostat do takového neštěstí?

Tyto otázky bychom Vám chtěli položit k zamýšlení. A koho něco k tomuto problému napadne, ať nám o tom sdělí své mínění. Zajímají nás Vaše názory.

Modlitba dítěte: Pane, prosím tě, dávej vitamíny do cukroví, dortů a čokolády a ne do špenátu a do mrkve.

Mirku, jak bylo ve škole?
No, choval jsem se jako partizán.
Hodinu mně trápili, ale ani
slovo ze mně nedostali.

"COŽE, PIVO NENÍ? TO UŽ
MĚ TEDY V DIVADLE NIKDO
NEUVIDÍ..."

Na Václavském náměstí přijde čtyřletý chlapec.
"Strejdo policajt, neviděl jste tetu bez tetinky
jako jsem já ???"

NEWS

SPUNTA

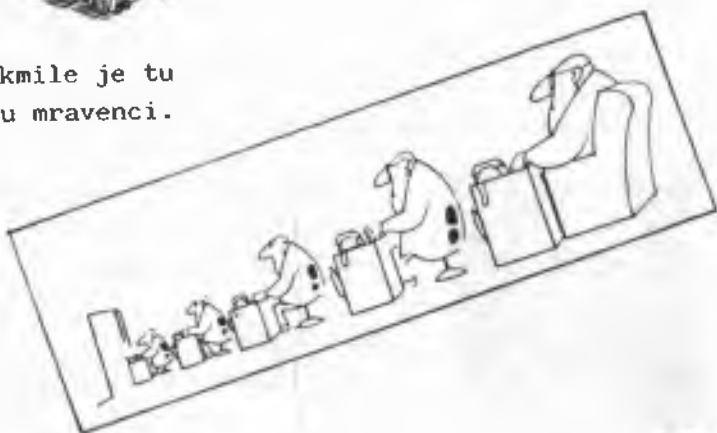
ve Bože
hiny
plády
říčky.

"vy té mlze ryby vš-
bec neberou!"

Vždy totéž. Jakmile je tu
jídlo, přijdou mravenci.

peček k policajtovi:
takového chlapečka

Tak se baví u nás doma.

Africký student se vrací ze studií v ČSSR domů do Afriky. Na letišti před odletem ho zastaví čs. novináři a ptají se, jak se mu v ČSSR líbilo.

Odpovídá lámanou češtinou:

V Těškoslovensku je lihově demagogický stát se šokialistickým zřízením, šizený komickou stranou, výstředním výborem a polib dírou v čele s genitálním nájemníkem, rezidentem Mustafem Rusákem. Nejvíce se mi líbilo to pětileté hospodářské flámování. Jelikož se očekává v Těškoslovensku významné zvýšení cestovního ruchu, jde totiž o sedm divů světa:

1. Všichni mají práci
2. Všichni mají práci, ale nikdo nic nedělá.
3. Nikdo nic nedělá a přesto se plní na 104%
4. Plní se na 104,3%, ale nikde není nic k dostání
5. Nikde není nic k dostání, ale všichni mají všechno
6. Všichni mají všechno, ale přesto kradou
7. Přestože všichni kradou, nikde nic nechybí

Proto se mi v Těškoslovensku líbilo a přeji příjemné procitnutí po posledním pětiletém flámu.

Adolf Hitler
(1889–1945)

" Proč bychom se Sovětským svazem nemohli uzavřít smlouvu? Vždyť naše režimy jsou si velmi podobný."

ZAMYSLI SE
!!??

Recette à la Daggy

Zkopové s majoránkou

Vezmi maso skopcem dané,
"vysoký ocásek" zvané, vem též
brambory ze sklípku, česneku
vem stroužky dvoje, jíšku
z hoveziho loje, vonné marjánky též
ždibku.

A teď kuchařka nechť hledí, ať se masu v teple daří,
pak ať polívku z něj zcedí, brambory v ní poovaří,
a pak - ale nepospíchej! - s masem - v krásné snaze
tejně, by vše vřelo v chuti stejné.

Pochutnáš si: v mísy lůně rozloží se oblak vůně.

DOBROU CHUT!

AHOJ KAMARÁDI,

jistě mě znáte, já jsem Bílý Žralok. Pohyboval jsem se toto léto v Tyrenském moři na římském pobřeží a pozoroval jsem tam skupinu českých dětí ze Švýcarska, jak jsem později poznal. Škoda, že jejich dozorci byli dost přísní, protože rád bych se k nim trochu více přiblížil, ale oni skoro nikdy nesměli plavat ven ke mě.

Viděl jsem, jak si na pláži hráli, jak stavěli hrady a taky lenošili.

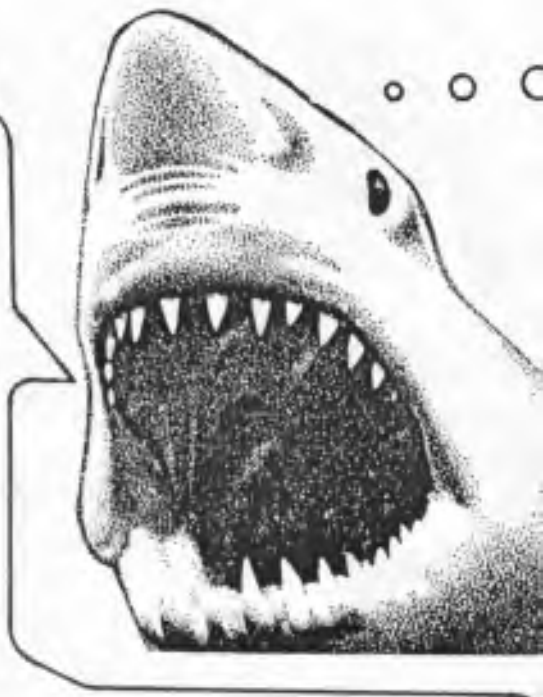
Téma "Špagetti" bylo před obědem vždy aktuální,

a taky s mými kamarády kraby se chlapci vždycky rádi potýkali.

To byla

TORVAIANICA
1986

Dvě věci si do dneška nemůžu vysvětlit.
 Poprvé, jak jsem uprostřed tábora v noci slyšel
 holky štěbetat, a další den přišli kluci
 s nabarvenými nehty k moři, a podruhé, jak
 v kanadské noci byl na celém pobřeží hezký klid,
 a najednou začaly holky dovádět, jako kdybych
 já byl v blízkosti. Někdy jsou holky také trochu
 divné, viď?

Na další shledání příští léto někde
 na evropském pobřeží se těší váš

Bílý zralok

Garfield

NÁŠ ROZHOVOR

S OTCEM BISKUPEM JAROSLAVEM ŠKARVADOU
NA PLÁŽI V TORVAIANICE:

* * * * *

Špunt: Otče biskupe, nás by zajímalo, co si myslíte o československé mládeži v exilu a o její práci v církvi?

Biskup: To je těžká otázka, protože se nedá převést na společného jmenovatele, poněvadž to v Curychu bude jiné než v Chikagu a v Chikagu to bude jiné než v Melbournu. Když už tedy musím hovořit o své diecézi, tak nakonec všechno bude záviset od našeho kněze. V Curychu to máte všechno domácnější, jinde jsou naši věřící rozptýleni a ono to jde i do peněz, když máte udělat sto kilometrů.

Špunt: Co od naší mládeže očekáváte?

Biskup: Aby byla mládeží, to znamená, aby se nedala manipulovat lidma, kteří šíří určitá hesla a už nejsou mladí, třeba, když jsem byl tenkrát na dni katolíků ve Vídni, tak tam potom v jedněch novinách, myslím die Presse, napsali, že se ukázala katolická mládež, s malým k a tím chtěli říci, že to nebyla ta organizovaná mládež rakouská, kterou vedli lidi více méně třicetiletí, kteří zažili rok 68 se svými různými anarchistickými hesly, nýbrž to byli mladí osmnáctiletí lidé s velkým životním optimismem, s kladným nábojem nadšení a čistých ideálů a ono je to krásné být mladým. Velmi často ti polomladí to jen kazí, poněvadž ti už to mají ideologizované, ti už by ty mladé rádi manipulovali. Ale mladý člověk, který je na začátku života a který má před sebou ještě ideály, já si myslím, že je dobré jim nechat - Italové by řekli "slančo" - ten jejich náboj takového určitého nadšení, s kterým jdou do života. Víte, nenechat se otrávit. Starý lidi jsou starejma, když jsou otrávení, unudění, stejně se nedá nic dělat, svět je celý špatný, kdežto těm mladým svět patří.

Špunt: Co byste vzkázal do Švýcarska?

Biskup: Aby využili všech výhod, které poskytuje život v takovém státě, jako je Švýcarsko, kde je pořádek, disciplína, ale aby při tom zůstali ještě také trochu Čechy, aby byli

Čechy ve Švýcarsku, ne Švýcary ve Švýcarsku, aby si zachovali ty přednosti, které máme my, které nám dal Pán Bůh do vínku, my máme větší smysl zpívat, více se pohybovat, cestovat a zase na druhé straně, aby jste dovedli ocenit i ty přednosti, které mají Švýcaři a aby jste dovedli vše sladit, brát dobré tam, kde je, z úcty ke druhému a v takové snaze si zachovat identitu.

Špunt: Co si myslíte o Špuntu?

Biskup: Že to je právě časopis těch mladých, to je právě vidět že to nedělají starý lidi, je tam plno chyb, pravopisných, to právě vidět, že tam není žádná učitelka, nebo starej pan učite který by klepal přes prsty, a kolikáté je to číslo?

Špunt: Čtvrté

Biskup: Další komentář řeknu, až budu vidět dvacáté číslo.

Špunt: Věříte, že to bude dále vycházet?

Biskup: Jistě, já si totiž myslím, že na světě budou pořád mladí lidi.

Taneční kurs

Druhý běh tanečních pro mladé se již
koná od

6. září

v sále u kostela sv. Ulricha ve Winterthuru, vždy jednou za 14 dnů od 16.00 do 18.30.

Podle staré české tradice, dámy s garde, pánové ve společenském gala.

Další informace:

Pan Jangl
Brüttisellerstr.10
8305 Dietlikon/ZH

01/833 40 59

Svatý Václav

Po Vratislavovi, jenž zemřel po r. 920., nastoupil na panovnický stolec nejstarší jeho syn Václav, jemuž se od babičky Ludmily dostalo vychování nejpečlivějšího. Aby uchránil svou zemi od nájezdů německých vojsk, jichž přílišné moci by ani nemohl odolat, uspokojil německého krále slibem a závazáním se k ročnímu poplatku. Od té doby pečoval Václav o rozšíření křesťanství v Čechách, jež mu nejvíce na srdci leželo.

Václav byl knížetem pobožným, který nejenom nové chrámy zakládal, mezi nimiž zvláště památným je chrám svatého Víta na hradě pražském, ale i sám na důkaz křesťanské pokory kněžím při oltáři přísluhoval. Život svůj věnoval skutkům dobročinným, jsa jmenovitě dobrodincem chudých a ochráncem vdov a sirotek. Kde toho bylo potřebí, důrazně hájil svých práv panovnických, čehož důkazem je příběh s Radislavem Zlickým, jenž chtěl dosíci vrchní moci v Čechách. Václav rázným a důstojným počínáním ohrozil a úctou naplnil odbojného protivníka, že bez boje se mu pokoutil. -

I tento rok se koná na Schwägalpu pod Säntisem

■ Svatováclavská pouť ■

v neděli 28. září ve 12.15hod
(pak piknik v přírodě)

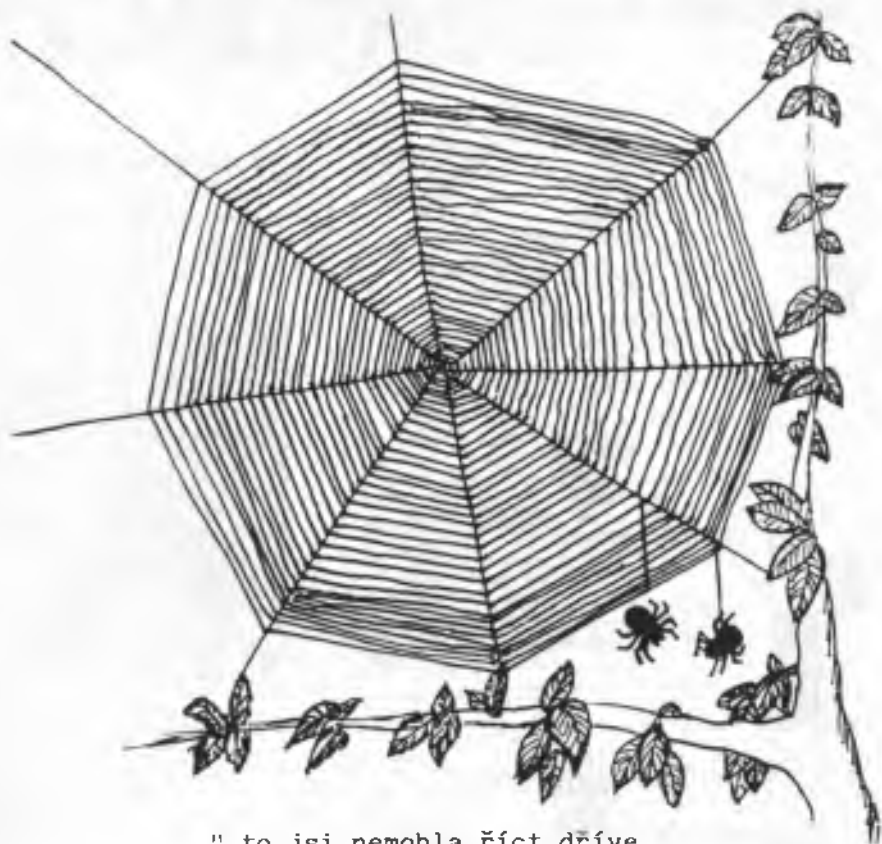
Tento rok ji však Otec Vilém Vondra s námi již slavit nebude.

Záhadnou smrtí nás opustil navždy.

"Odpočnutí věčné dej mu,
o Pane a světlo věčné
ať mu svítí, ať odpočívá
v pokoji. Amen."

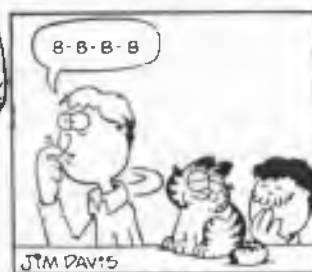
Přátelství, jež Václav s Němci zachovával, nelíbilo se mnohým zemanům, kteří považujíce poplatek Němcům odváděný za potupný a nedůstojný, jali se proti knížeti popuzovati mladšího bratra jeho Boleslava, který sídlil na hradě v nynější Staré Boleslavi. Z návodu nepřátel pozval Boleslav bratra na slavnost posvěcení chrámu roku 929, a měl se k němu velice vlídně. Když pak druhého dne Václav časné ráno ubíral se do kostela, vyskočil naň Boleslav se svými družý. Poznáv zlý jich úmysl, Václav chtěl se zachrániti ve chrámě. Ale než tam dospěl, přikvapili sluhové Boleslavovi a prokláli jej mečem u samých dveří kostelních. Kníže Václav hned po smrti své ctěn jest za svatého mučedníka, dědice a patrona zemského; knížata a později i králové kladli obraz jeho na peníze, pečeti a korouhve své. Vše, co národ náš jako své vlastní mítí a ctiti chtěl, to až podnes svatováclavským se nazývá.

" to jsi nemohla říct dříve,
že se ti toto místo nelíbí?"

Garfield

????????

Kouzla s křestními jmény

Ze 13 písmen, z nichž se skládají křestní jména KAMIL AMOS IVAN, sestavte (či zcela jiné, která najdete v kalendáři) všech písmen lze použít rovnocenně. Není zde totiž rozdíl mezi těmi, které se na začátku jednotlivých jmen píší velká a mezi ostatními malými. Nakonec však nemá ani jediné písmeno přebývat nebo chybět.

Chcete-li se však ještě vto podobat kouzelníkovi, který dokáže vyjmout z cylindru naprosto jiné věci, než jaké do něho předtím vložil, pak při stejfých možnostech a podmínkách jako v předchozím úkolu proměňte tato čtyři křestní jména MILADA KAREL STANISLAVA VLADAN dookonce v pět rovněž jiných a v kalendáři též zastoupených? ...

Řešení: 1. MIAN, KOSMA, IVA
2. VASIL, LENKA, DANA,
VLASTA, RADMILA,

JEŠTĚR UROMASTIX

I v Persii ho pokládali za vzácnost. Když pak našel svůj útulek a nový domov, v Museum ve Stuttgartě rozpředla se mezi ním a českým exulantem taková rozmluva:

„Jsi tu spokojen, ještěře? Místo písčitých a kamenitých údolí v perské poušti máš tu jen několik místností se skříněmi plných motýlů a s regály plných knih.“

„Zajisté, jsem spokojen, neboť mám tu dostatek žrádla a klid k dřímotě a nechybí mi ani teplo. A co ty, člověče, ty prý jsi jen ze sousední země?“

„Také mně nechybí na jídlu a pití a nemrznu, ba i zábavy je mi dopřáno. Ale člověku nestačí jen jídlo a pití. Člověk potřebuje i opravdový domov-vlast.“

"Kdo tento film viděl,
ten už miluje jen
kočky."

Alfred Hitchcock(1899–1980)

anglický filmrežisér
po premiéře svého filmu
"THE BIRDS" 1963

CITÁTY

"Kdo málo myslí, často se mýlí."
Leonardo da Vinci

+++++
"To, co milujeme, prozrazuje,
co vlastně jsme."

Ruskin

+++++
"Kdo se na vše dívá okem pode-
zíravosti, vidí i v kyselém
zelí červů dosti."

Wilhelm Busch

Naše kont.adresa:

Redakce "SPUNT.M"

Kat.misie pro Čechy

Brauerstr.99

8004 Zürich

